

6^ο Διαπολιτισμικό Δημοτικό Ελευθερίου-Κορδελιού Θεσ/νίκης

Έθιμα – Customs Coutumes – Gebräuche

στην Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία

από τα τμήματα των ξένων γλωσσών της ΣΤ'
τάξης: των Αγγλικών, Γερμανικών και Γαλλικών

Σχολικό έτος 2010-2011

*6^ο Διαπολιτισμικό Δημοτικό Σχολείο
Ελευθερίου-Κορδελιού Θεσ/νίκης*

*Έθιμα – Customs
Coutumes – Gebräuche*

*στην Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία
από τα τμήματα των ξένων γλωσσών της ΣΤ' τάξης:
των Αγγλικών, Γερμανικών και Γαλλικών*

Σχολικό έτος 2010-2011

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΘΙΜΑ	ΣΕΛΙΔΑ
Εισαγωγικό σημείωμα	4
Χριστουγέννων	5 - 8
Πάσχα	9 - 10
Αποκριών	11 - 12
Πρωτομαγιάς	13 - 14
Πρωταπριλιάς	15 - 16
Φωτιάς	17 - 18
Γάμου	19 - 20
Βάφτισης	21 - 22
Άλλα έθιμα	23 - 25
Οι συντελεστές του project	26

ΕΘΙΜΑ

Η γλώσσα είναι το λογισμικό ενός πολιτισμού
Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Η εκμάθηση των ξένων γλωσσών αποβλέπει στην προώθηση της επικοινωνίας και το σεβασμό της γλώσσας και του πολιτισμού των διαφόρων λαών. Η διδασκαλία των ξένων γλωσσών συμβάλλει στην κατανόηση της διαφορετικότητας των άλλων, αφυπνίζει τους μαθητές στην πολυγλωσσία και ποικιλομορφία, προσφέροντας πάνω απ' όλα εργαλεία σκέψης και δράσης, ώστε αυτοί να καθίστανται ικανοί να παράγουν έργο σε διαφορετικά γλωσσικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα.

Μέσα από τη διαπολιτισμικότητα διαφυλάσσονται η αλληλεγγύη, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, η εξάλειψη των προκαταλήψεων και των στερεοτύπων. Στόχος αυτού του σχεδίου εργασίας είναι να κατανοήσουν οι μαθητές ότι σε θέματα κουλτούρας δεν υπάρχει καλύτερο ή χειρότερο παρά μόνο διαφορετικό. Ο όρος πολιτισμός είναι ένα περίπλοκο σύνολο που περιλαμβάνει τις γνώσεις, τα πιστεύω, την τέχνη, το δίκαιο, τα ήθη και τα έθιμα κάθε λαού, θα λέγαμε δηλαδή ότι διακρίνεται σε κάθε τι που λέμε ή κάνουμε. Εφόσον λοιπόν ο πολιτισμός είναι άρρηκτα συνδεδεμένος τη γλώσσα, θα ήταν παράλογο να τον αποκλείσουμε από τη διδασκαλία μιας ξένης γλώσσας.

Στο πέρασμα των αιώνων όλοι οι λαοί του κόσμου έχουν διαμορφώσει έναν τεράστιο πλούτο εθίμων, μια και μ' αυτά θα ασχοληθούμε στην εργασία αυτή. Από τους Εσκιμώους μέχρι τους Τασμανούς, οι συνάνθρωποί μας δένονται μεταξύ τους με πατροπαράδοτες συνήθειες και παραδόσεις. Πολλές από αυτές είναι καθαρά τοπικές, άλλες όμως είναι κοινές ανάμεσα σε μεγάλες ομάδες ανθρώπων, μόνο που ο κάθε τόπος βάζει τη δική του πινελιά. Εκείνο όμως που μας εντυπωσίασε σε αυτήν την εργασία είναι η καθολικότητα ορισμένων εθίμων. Εκεί που νομίζαμε ότι μια συνήθεια είναι μόνο του δικού μας λαού, τη βρήκαμε με διαφορετική παραλλαγή όχι μόνο σε άλλους τόπους, αλλά και σε άλλες εποχές.

Βέβαια, τα έθιμα δημιουργούνται κατά κύριο λόγο στις αγροτικές κοινωνίες γιατί εκεί συντρέχουν οι λόγοι που ευνοούν τη δημιουργία και τη διατήρησή τους (πίστη σε υπερφυσικές δυνάμεις, συλλογική ζωή κλπ). Η παραδοσιακή αγροτική κοινωνία όμως έχει πλέον αλλάξει, γι' αυτό και δεν δημιουργούνται πια νέα έθιμα. Υπάρχει, ωστόσο, μια τάση διατήρησης των παλιών εθίμων, έστω κι αν οι αιτίες που τα έχουν δημιουργήσει έχουν πια εκλείψει. Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε μια σκόπιμη αναβίωση των παλιών εθίμων, που προσφέρονται πλέον ως ένα είδος θεατρικής παράστασης ή θεάματος. Αποτελούν όμως και αφορμή για να συναντηθούμε με τους συγγενείς μας, τους φίλους μας, την οικογένειά μας. Κι αυτό έχει μια ευεργετική συνέπεια: ενισχύει τους οικογενειακούς δεσμούς, φέρνει κοντά τις γενιές και δίνει δύναμη σε όλους μας. Το μήνυμα λοιπόν που έχουμε να περάσουμε μέσα από αυτό το project είναι **τηρείτε τις παραδόσεις και μεταδώστε τις και στις επόμενες γενεές.**

Οι Καθηγήτριες των Ξένων Γλωσσών (κατ' αλφαβητική σειρά): **Κουσιδου Στέλλα (Γερμανικών), Μαλιβίτση Ζωή (Αγγλικών), Σισμανίδου Χρυσάνθη (Αγγλικών), Τόπη Παναγιώτα (Γαλλικών), Τυριακίδου Σοφία (Γερμανικών)**

ΕΘΙΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Εισαγωγή: Κάθε λαός γιορτάζει τα Χριστούγεννα με το δικό του ξεχωριστό τρόπο. Κάποια χριστουγεννιάτικα έθιμα έχουν θρησκευτικές ρίζες ή συμβολισμούς. Άλλα αποτελούν προϊόντα της εμπορευματοποίησης των Χριστουγέννων. Όπως και να' ναι πάντως τα πράγματα, το μόνο σίγουρο είναι ότι ακόμα και σε χώρες όπου ο Χριστιανισμός δεν είναι η επίσημη θρησκεία, ο επισκέπτης μπορεί να ζήσει κάποια χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα.

Χριστούγεννα στην Αγγλία - Christmas

Στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά και στις ΗΠΑ υπάρχει το χριστουγεννιάτικο «κράκερ», ένα αγγλικό έθιμο που έχει αρχίσει να κάνει δειλά-δειλά την εμφάνισή του και στη χώρα μας. Πρόκειται για ένα δεματάκι που μοιάζει με σωλήνα ή κύλινδρο από χαρτόνι και είναι τυλιγμένο σε πολύχρωμο χαρτί. Μέσα περιέχει μικρά δωράκια, γλυκά, ένα χάρτινο γιορτινό καπελάκι και ένα γρίφο ή αστείο ή γνωμικό ή μια πρόβλεψη για το μέλλον. Δύο άτομα τραβούν τις άκρες του, κάνοντάς το να σπάσει σε δύο άνισα κομμάτια. Όποιος τραβήξει το μεγαλύτερο κομμάτι, κερδίζει και το περιεχόμενο. Το κράκερ είναι εξαιρετικά δημοφιλές στη Βρετανία. Λέγεται, μάλιστα, ότι γνωρίζει μεγάλη απήχηση στους κύκλους της βασιλικής οικογένειας, όπου το περιεχόμενό του αντικαθίσταται από αντικείμενα μεγαλύτερης αξίας. Στην Αυστραλία ο Άγιος Βασίλης εμφανίζεται με μαγιό και τζετ σκι στην παραλία και μοιράζει δώρα στους παρευρισκόμενους που ετοιμάζουν το χριστουγεννιάτικο γεύμα σε αυτοσχέδια μπάρμπεκιου. Η αλήθεια πάντως είναι πως το συγκεκριμένο έθιμο θεωρείται περισσότερο ως τουριστική ατραξιόν παρά ως κάποια γνήσια αυστραλέζικη παράδοση.

Χριστούγεννα στη Γαλλία - Noël

Τα Χριστούγεννα στη Γαλλία αποτελούν την εορταστική κορύφωση του έτους. Σε αντίθεση με άλλες Ευρωπαϊκές χώρες η εποχή προ των Χριστουγέννων είναι λιγότερο σημαντική. Η παραμονή των Χριστουγέννων εδώ είναι μια συνηθισμένη εργάσιμη μέρα. Το βράδυ όμως η οικογένεια συγκεντρώνεται για ένα ολοκληρωμένο χριστουγεννιάτικο δείπνο. Ο Père Noël, ο κατά τους Γάλλους Άγιος Βασίλης, δίνει τα δώρα του το βράδυ μεταξύ 24 προς 25 Δεκεμβρίου. Μεγάλη σημασία στους εορτασμούς των Χριστουγέννων έχουν οι γαστρονομικές απολαύσεις. Το παραδοσιακό εορταστικό τραπέζι, το «Reveillon» (ρεβεγιόν) αποτελείται από μια πλούσια γκάμα διαφορετικών πιάτων. Και αυτό το έθιμο έχει περάσει σήμερα στα προγράμματα όλων των ξενοδοχειακών μονάδων της Ευρώπης και όχι μόνο αλλά και επί πλέον και την Πρωτοχρονιά.

Οι Γάλλοι τα Αλεξανδριανά τα γνωστά κόκκινα λουλούδια τα αποκαλούν Etoiles de Noël (Αστέρια των Χριστουγέννων) και τα χρησιμοποιούν για διακόσμηση εσωτερικών χώρων καθώς και ως δώρο σ' όλη τη διάρκεια του έτους. Φτιάχνουν ένα παραδοσιακό κέικ στο σχήμα κούτσουρου, το οποίο ονομάζεται «χριστουγεννιάτικος κορμός». Το μενού των γαλλικών ρεβεγιόν Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς ποικίλλει από περιοχή σε περιοχή και εξαρτάται από την τοπική μαγειρική παράδοση. Στην Αλσατία το κυρίως πιάτο είναι η ψητή χήνα, στη Βρετάνη τα γλυκίσματα με ξινή κρέμα γάλακτος, στη Βουργουνδία η γαλοπούλα με κάστανια και στο Παρίσι τα στρείδια και το πατέ χήνας. Οι Γάλλοι δεν τρελαίνονται για το Χριστουγεννιάτικο δέντρο, έχουν όμως μεγάλη αγάπη για τις φάτνες και σχεδόν κάθε οικογένεια, έχει μια φάτνη σπίτι, διακοσμημένη με μικρά αγαλματάκια που απεικονίζουν τον Χριστό, τη Μαρία, τον Ιωσήφ, τους Μάγους. Η φάτνη διακοσμείται με αγαλματάκια από πηλό που ονομάζονται «μικροί άγιοι» και κατασκευάζονται σε μια μικρή πόλη στη Ν. Γαλλία ολόκληρο το χρόνο. Η παράδοση αυτή ξεκίνησε τον 19ο αιώνα και εκτός από την Αγία Οικογένεια, τους βοσκούς και τους μάγους, οι τεχνίτες κατασκευάζουν και αγαλματάκια με τη μορφή ντόπιων που έχουν διακριθεί για κάποια πράξη τους.

Η παράδοση στη Γαλλία, θέλει τα παιδάκια να παίρνουν τα δώρα τους από τον Père Noël, ο οποίος με βοηθό τον Père Fouettard, ταξιδεύουν όλη νύχτα και γυρνάνε τα σπίτια της χώρας, αφήνοντας δώρα στα άδεια παπούτσια που έχουν αφήσει στο τζάκι τα καλά παιδιά. Σε διάφορα χωριουδάκια της Γαλλίας, το έθιμο θέλει τον Père Noël να μοιράζει δώρα στις 6 Δεκεμβρίου (γιορτή του Αγίου Νικολάου) και να... ξαναέρχεται στις 24 του μηνός, για τα μεγαλύτερα και τα καλύτερα δώρα!! Γενικά όμως, όσο τα χρόνια περνούν, οι περισσότερες οικογένειες στη χώρα, ανταλλάσσουν δώρα μεταξύ τους την Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Στις 8 Δεκεμβρίου, στη Λυόν, οι Γάλλοι τιμούν την Παρθένο Μαρία, με μια γιορτή που λέγεται Πανηγύρι των Φώτων (La Fête de Lumières), σύμφωνα με την οποία κάθε οικογένεια στην πόλη βάζει κεράκια σε κάθε παράθυρο του σπιτιού, συμβάλλοντας όλοι έτσι στη δημιουργία μιας κατανυκτικής ατμόσφαιρας, στην πόλη.

Χριστουγεννιάτικος γαλλικός κορμός

Ο χριστουγεννιάτικος κορμός συμβολίζει το κούτσουρο που καίει στα σπίτια στην Ευρώπη κατά τη διάρκεια των παγανιστικών εορτασμών το οποίο ενσωματώθηκε πλήρως στην χριστιανική παράδοση. Την παραμονή των Χριστουγέννων οι χριστιανοί επιστρέφοντας από την λειτουργία κουβαλούσαν ένα μεγάλο κούτσουρο από κορμό δέντρου. Έριχναν λάδι, αλάτι και κρασί και το έριχναν στην φωτιά ενώ

ταυτόχρονα προσεύχονταν. Το κούτσουρο αναβόταν με κλαδάκια από το κούτσουρο της περασμένης χρονιάς. Οι στάχτες προσάτευαν το σπίτι από το κακό και από τους κεραυνούς. Αυτή η παράδοση του 12^{ου} αιώνα υπήρχε σε πολλές Ευρωπαϊκές χώρες μέχρι και το τέλος του 19^{ου} αιώνα. Όταν τα τζάκια αντικαταστάθηκαν από μικρές σόμπες ή καλοριφέρ οι Γάλλοι επινόησαν και τοποθέτησαν αυτό το γλυκό που έχει σχήμα κορμού στο εορταστικό τραπέζι των Χριστουγέννων.

Η γαλλική βασιλόπιτα - Galette des Rois

Η γαλλική παραλλαγή της γνωστής μας βασιλόπιτας αρκετά παραλλαγμένη κατά την γαλλική παράδοση. Το γλυκό φτιάχνεται με το γνωστό μας φύλλο σφολιάτας, πλούσια βουτυρωμένο και με μια γέμιση που αποτελείται από τρία ισόποσα υλικά καλά ζυμωμένα μεταξύ τους : γάλα, ζάχαρη και αμυγδαλόπαστα.

Κατά την παράδοση το γλυκό κόβεται την ημέρα των Θεοφανείων, μέσα σε αυτό υπάρχει

κρυμμένο ένα φασόλι ή μια μινιατούρα κουκλίτσα ενός μωρού που συμβολίζουν τη γονιμότητα. Κατά άλλους το φασόλι προέρχεται από τους Ρωμαίους και η κουκλίτσα συμβολίζει το μικρό Χριστό. Το γλυκό συμβολίζει τα δώρα των μάγων στο μικρό Χριστό. Αυτός που θα βρει το φασόλι στέφεται βασιλιάς για μια μέρα και φοράει μια χρυσή (χάρτινη) κορώνα! Ο "Βασιλιάς " αυτή τη μέρα μπορεί να δίνει διαταγές στα μέλη της οικογένειας ή της παρέας, για παράδειγμα όταν πίνει το ποτό του όλοι πρέπει να πιουν μαζί του και να φωνάζουν : "Le roi boit" δηλαδή ο Βασιλιάς πίνει!

Το έθιμο διατηρείται, ειδικά σε οικογένειες με παιδιά, στα σχολεία αλλά και στους χώρους εργασίας ανάμεσα στους συναδέλφους.

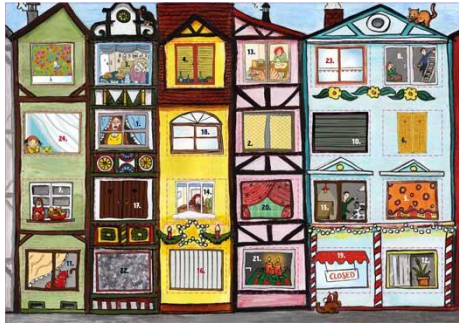
Χριστούγεννα στη Γερμανία - Weihnachten

Στη Γερμανία το διάστημα που προηγείται των Χριστουγέννων είναι πολύ σημαντικό. Για τις οικογένειες τα χριστουγεννιάτικα μπισκότα, το χριστουγεννιάτικο κέικ αποτελούν τα παραδοσιακά έθιμα της περιόδου. Χαρακτηριστικές είναι και οι χριστουγεννιάτικες αγορές στο κέντρο κάθε πόλης που εμφανίζονται από το πρώτο Σαββατοκύριακο του Δεκεμβρίου και τελειώνουν την παραμονή των Χριστουγέννων. Στις 6 Δεκεμβρίου

γιορτάζεται ο Άγιος Νικόλαος, που είναι παρόμοιος του Άγιου Βασιλείου ως προς το έθιμο των δώρων. Στη Γερμανία συναντάται συχνά το έθιμο του λεγόμενου Adventskranz. Πρόκειται για ένα κηροπήγιο από κλαδιά ελάτου που είναι πλεγμένα έτσι ώστε να σχηματίζουν ένα στεφάνι. Στο στεφάνι απάνω είναι τέσσερις θέσεις με κεριά, που συμβολίζουν τις τέσσερις τελευταίες εβδομάδες πριν τα Χριστούγεννα. Κάθε Κυριακή ανάβουν ένα κεριά παραπάνω, μετρώντας αντίστροφα το χρόνο που απομένει για τον ερχομό των Χριστουγέννων. Δηλαδή τέσσερις βδομάδες πριν τα Χριστούγεννα ανάβουν ένα κεριά, την επόμενη βδομάδα δύο, την μεθεπόμενη τρία και τελικά την τελευταία Κυριακή πριν τα Χριστούγεννα ανάβουν τέσσερα κεριά.

Σε όλα τα σχολεία από το νηπιαγωγείο ως το γυμνάσιο γίνεται χριστουγεννιάτικη εορτή με θεατρική παράσταση, ενώ τα παιδιά ανταλλάζουν δώρα. Το έθιμο αυτό ονομάζεται *Wichteln* και είναι αγαπητό και στις χριστουγεννιάτικες γιορτές των μεγάλων. Κάθε ένας φέρνει ένα ή παραπάνω δωράκια τυλιγμένα στο χαρτί και τα βάζει μαζί με τα άλλα κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Όταν έρθει η ώρα, ένας ένας με τη σειρά περνάνε όλοι κάτω από το δέντρο και παίρνουν από ένα δωράκι μέχρι που να τελειώσουν. Ένα άλλο έθιμο της εποχής πριν τα Χριστούγεννα είναι το χριστουγεννιάτικο ημερολόγιο *Adventskalender*. Πρόκειται για ένα ημερολόγιο με 24 θέσεις αριθμημένες από το 1 μέχρι το 24 και συμβολίζουν τις ημέρες του

Δεκεμβρίου πριν από τα Χριστούγεννα. Οι θέσεις είναι κλεισμένες με πορτάκια. Κάθε μέρα ανοίγουν το αντίστοιχο πορτάκι και βρίσκουν μια έκπληξη που μπορεί να είναι ένα σοκολατάκι, ζαχαρωτό, παιχνίδι, κλπ. Τα δώρα φέρνει το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων ο Βάιναχτσμαν (*Weihnachtsmann*) ή ο «Χριστούλης» (*Christkind*). Το έθιμο αυτό ξεκίνησε από την Μεταρρύθμιση του Λούθηρου για να δώσουν μια πιο γιορταστική μορφή στην ημέρα της γέννησης του Χριστού.

Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο το στολίζουν την παραμονή των Χριστουγέννων.

Στα περισσότερα σπίτια κάτω από το δέντρο υπάρχει και η παραδοσιακή φάτνη.

Το δέντρο είναι στολισμένο με φιγούρες (αγγελάκια κλπ), ή με μπαλίτσες και φωτίζεται με κεράκια αναμμένα ή με λαμπάκια. Τα δώρα τα βάζουν κρυφά κάτω από το δέντρο και δίπλα στην φάτνη, για να τα βρουν τα παιδιά επιστρέφοντας από την εκκλησία. Την ημέρα των Χριστουγέννων η οικογένεια γιορτάζει γύρω από το πλούσιο τραπέζι, ενώ τη δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων οι συγγενείς μαζεύονται όλοι και γιορτάζουν όλοι μαζί το απόγευμα. Παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο φαγητό είναι η ψητή χήνα (*Weihnachtsganz*) με κόκκινο λάχανο (*Rotkohl*) και μπαλάκια από πατάτες (*Klöße*). Άλλα παραδοσιακά φαγητά είναι η πέστροφα και ο κυπρίνος.

Αμέσως μετά τα Χριστούγεννα συναντάμε το **έθιμο των τριών μάγων**. Από τις 27 Δεκεμβρίου μέχρι και τις 6 Ιανουαρίου, παιδάκια που είναι ντυμένα τρεις μάγοι πηγαίνουν από σπίτι σε σπίτι και τραγουδούν. Παριστάνουν τους τρεις μάγους που επιστρέφουν από την Βηθλεέμ. Όποιος ανοίξει την πόρτα τους δωρίζει γλυκά και ξηρούς καρπούς, ενώ δίνει λεφτά για τον έρανο που κάνουν. Σε αντάλλαγμα οι τρεις μάγοι γράφουν με κιμωλία τα αρχικά τους (δηλαδή Κάσπαρ,

Μέλχιορ και Μπάλταζαρ) και το τρέχον έτος, π.χ. $20 * C + M + B + 11$. Το γραφίτι αυτό θεωρείται ότι φέρνει γούρι και γι' αυτό δεν το σβήνουν, έτσι ώστε σε μερικά σπίτια συναντάμε τις υπογραφές των μάγων ολόκληρων δεκαετιών.

ΕΘΙΜΑ ΠΑΣΧΑ

Εισαγωγή

Το Πάσχα δεν ήταν πάντα χριστιανική γιορτή. Ξεκίνησε ως ειδωλολατρική και γιορταζόταν από τους αρχαίους Αγγλοσάξονες ως σύμβολο της επιστροφής της άνοιξης. Ο αρχαίος αυτός λαός είχε μάλιστα μια θεά, την *Eastre*, που ήταν η θεά της άνοιξης και της γονιμότητας και όπως είναι φανερό η αγγλική λέξη *Easter* (Πάσχα) προέρχεται από το όνομα της θεάς αυτής. Από την εποχή αυτή χρονολογείται και το πασχαλινό κουνελάκι ή λαγουδάκι, που ήταν το σύμβολο της παραπάνω θεάς και υποτίθεται ότι φέρνει καλή τύχη και συμβολίζει τη νέα ζωή (μια και τα κουνελάκια κάνουν πολλούς απογόνους!). Κάτι παρόμοιο ισχύει και για το αβγό, που επίσης είναι προχριστιανικό έθιμο και συμβολίζει τη γέννηση.

Πάσχα στην Αγγλία - Easter

Στο Ηνωμένο Βασίλειο οι άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να βάφουν αβγά με φωτεινά χρώματα και πολλά σχέδια, πράγμα που παραδοσιακά συμβολίζει την άνοιξη και το φως. Και εκεί τσουγκρίζουν τα αβγά όπως κι εμείς, αλλά παίζουν και παιχνίδια με τα αβγά. Το πιο χαρακτηριστικό είναι το 'egg rolling', κατά το οποίο αφήνουν τα (βρασμένα) αβγά να κατρακυλήσουν από έναν λόφο και κερδίζει αυτός ο παίχτης που τα αβγά του έχουν φτάσει στο τέλος της πλαγιάς χωρίς να σπάσουν. Ένα άλλο παιχνίδι παίζεται στα σπίτια: το πασχαλιάτικο λαγουδάκι, κάτι δηλ. αντίστοιχο με τον Αϊ-Βασίλη, κρύβει τα (σοκολατένια) αβγά στο σπίτι ή στον κήπο και τα παιδιά βγαίνουν για ... κυνήγι θησαυρού.

Πάσχα στη Γαλλία - Râques

Η Κυριακή του Πάσχα είναι και για τους καθολικούς η μεγάλη μέρα. Η ημέρα της Ανάστασης. Η Μέρα αυτή συμβολίζει τη νίκη επί του θανάτου. Οι ζαχαροπλάστες ξεκινούν τη δουλειά νωρίς το πρωί και φτιάχνουν μπισκοτένια αρνάκια καλυμμένα από ζάχαρη άχνη και τα διακοσμούν με μικρές σημαίες κι ακολουθούν και τα σοκολατένια λαγουδάκια που κρατούν κοντά στην κοιλιά τους ένα τεράστιο

καλάθι με πολύχρωμα αυγά. Η γαλλική η παράδοση του να προσφέρει κάποιος αβγό (*La chasse aux œufs*) ως δώρο για το Πάσχα είναι μία παράδοση που υπάρχει εδώ και εκατοντάδες χρόνια και σημαίνει τον εορτασμό της άφιξης της άνοιξης και συμβολίζει την αναγέννηση της φύσης, της ζωής, της γονιμότητας. Στη Γαλλία τα παιδιά αναβιώνουν το έθιμο του σοκολατένιου αβγού κάθε Κυριακή του Πάσχα. Οι καμπάνες του Πάσχα (*les cloches de Râques*) αφήνουν τα σοκολατένια αβγά για τα παιδιά μέσα στον κήπο ή στο μπαλκόνι του κάθε σπιτιού. Τα αβγά είναι κρυμμένα σε θάμνους, φυτά, γλάστρες αλλά και κάτω από το χόμα. Το πρωί της Κυριακής τα παιδιά βγαίνουν έξω να δουν εάν «πέρασαν οι καμπάνες» (*si les cloches sont passées!*) κι άφησαν τα σοκολατένια αβγά.

Οι καμπανούλες του Πάσχα στη Γαλλία

Για τους Γάλλους οι καμπανούλες είναι ένα από πιο σημαντικά έθιμα. Είναι η ίδια γιορτή. Υπάρχει ένας μύθος που λέει ότι οι καμπάνες εγκαταλείπουν όλες τις πόλεις της Γαλλίας και πηγαίνουν στη Ρώμη, για να πάρουν την ευλογία από τον Πάπα και να μαζέψουν και τα πολύχρωμα σοκολατένια αυγά. Έτσι δεν υπάρχει καμιά καμπάνα για να ηχήσει στις εκκλησίες καθόλη τη διάρκεια της Μεγ. Εβδομάδας. Όταν

όλες έχουν ολοκληρώσει την αποστολή τους, επιστρέφουν από τη Ρώμη, ευλογημένες κι έχοντας τα πασχαλινά αυγά, ξαναπαίρνουν τις θέσεις τους στα καμπαναριά και την Κυριακή αρχίζουν να ηχούν χαρμόсуνα φέρνοντας το νέο της ανάστασης.

Πάσχα στη Γερμανία - Ostern

Στη Γερμανία το Πάσχα τα αυγά τα φέρνει και τα κρύβει ο λαγός. Την Κυριακή του Πάσχα διαδραματίζονται περίεργες σκηνές: Σε διαμερίσματα, σπίτια και κήπους μικρά παιδιά τρέχουν ενθουσιασμένα πάνω-κάτω, σπρώχνουν έπιπλα, κοιτάνε κάτω από τα μαξιλάρια των καναπέδων ή ψάχνουν πίσω από δέντρα και μέσα σε θάμνους. Γιατί; Επειδή το Πάσχα ο κόσμος στη Γερμανία ψάχνει στις πιο απίθανες γωνιές και κρυψώνες για χρωματιστά αυγά, τα οποία έφερε και έκρυψε την προηγούμενη νύχτα ο «πασχαλινός λαγός». Γιατί όμως φέρνει ένας λαγός τα αυγά στη χριστιανική γιορτή του Πάσχα;

Αυτό το έθιμο έχει τις ρίζες του στο μεσαίωνα και σιγά-σιγά επικράτησε. Τότε η Μεγάλη Πέμπτη ήταν και η τελευταία μέρα του τρέχοντος οικονομικού έτους. Έτσι οι ακτήμονες αγρότες έπρεπε την ημέρα αυτή να αποδώσουν στους γαιοκτήμονες έντοκα το ενοίκιο για τη γη που χρησιμοποιούσαν, πράγμα που τις περισσότερες φορές γινόταν σε είδος δηλαδή με τρόφιμα. Επειδή λόγω της νηστείας που είχε προηγηθεί είχαν μαζευτεί πολλά αυγά, οι αγρότες τα έβραζαν και πλήρωναν με αυτά τους τόκους. Μαζί με τα αυγά έδιναν πολλές φορές στους γαιοκτήμονες αφέντες τους και λαγούς, που είχαν σκοτώσει σαν κυνήγι στα χωράφια τους. Έτσι προέκυψε ο συνδυασμός «αυγά και λαγός», ο οποίος εδραιώθηκε με τον καιρό στη συνείδηση των ανθρώπων. Τον 17ο αιώνα οι ενήλικες άρχισαν να διηγούνται στα παιδιά πως τα αυγά τα έφερνε ο πασχαλινός λαγός. Ωστόσο για ένα μεγάλο διάστημα ο λαγός δεν ήταν ο μοναδικός προμηθευτής αυγών. Ανταγωνιστές του ήταν οι αλεπούδες, οι πελαργοί και οι γερανοί. Όλα αυτά τελείωσαν βέβαια οριστικά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν ήρθε η σειρά των σοκολατοποιών ν' ανακαλύψουν το ζωάκι με τα μεγάλα αυτιά και τα στρογγυλά μάτια. Παρήγαγαν λοιπόν την περίοδο του Πάσχα μόνο σοκολατένιους λαγούς, φροντίζοντας ώστε μέχρι σήμερα τα αυγά να τα φέρνει ποιός άλλος; Ο λαγός!

ΕΘΙΜΑ ΑΠΟΚΡΙΩΝ

Εισαγωγή

Στον χριστιανικό κόσμο Αποκριές ή Αποκριά ονομάζεται η περίοδος των τριών εβδομάδων πριν τη Μεγάλη Σαρακοστή. Ονομάστηκε έτσι επειδή την περίοδο αυτή οι Χριστιανοί απέχουν από το κρέας. Ανάλογη είναι και η λατινική λέξη Καρναβάλι (carnavale, από τις λέξεις Carne=κρέας και Vale=περνάει). Όπως και να την ονομάσεις, η γιορτή έχει μια ξεχωριστή θέση στο ημερολόγιο, μιας και οι μέρες αυτές ταυτίζονται με το γλέντι και το μασκάρωμα. Τα έθιμα αυτά χρονολογούνται από τις Διονυσιακές γιορτές των αρχαίων Ελλήνων, όπου οι άνθρωποι μεταμφιέζονταν, χόρευαν, τραγουδούσαν πίνοντας κρασί και το κέφι έφτανε στο κατακόρυφο προς τιμή του Θεού Διόνυσου.

Αποκριές στην Αγγλία - Halloween

Στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Αμερική, η αντίστοιχη γιορτή, με πολλές όμως διαφορές, ονομάζεται Halloween (Χάλοουϊν). Το Halloween γιορτάζεται τη νύχτα της 31ης Οκτωβρίου και έχει μυστικιστική χροιά, γιατί πιστεύεται ότι μπορεί κάποιος να έρθει σε επαφή με τον κόσμο των πνευμάτων. Το Halloween μεταφέρθηκε στην Αμερική από τους Ιρλανδούς και τους Βρετανούς το 19ο αιώνα. Τον 20ο αιώνα το Halloween έγινε κυρίως παιδική γιορτή. Σύμφωνα με το έθιμο, τα παιδιά μεταμφιέζονται σε κάτι "τρομαχτικό" και επισκέπτονται σπίτια μαζεύοντας γλυκά, πράγμα που είναι γνωστό ως "trick or treat", δηλ. φάρσα ή κέρασμα. Με άλλα λόγια, ή με κερνάς ή

σου κάνω σκανταλιές! Σήμα κατατεθέν της γιορτής είναι τα φαναράκια φτιαγμένα από κολοκύθες πάνω στις οποίες υπάρχουν χαραγμένα ανθρώπινα χαρακτηριστικά, αστεία ή τρομαχτικά. Το φανάρι από κολοκύθα ονομάζεται Jack-o-lantern, που στα ελληνικά θα το αποδίδαμε ως ο Τζακ στο φανάρι.

Αποκριές στη Γαλλία - το καρναβάλι της Νίκαιας - Carnaval

Το καρναβάλι της Νίκαιας είναι το πιο σημαντικό γεγονός στη Γαλλική Ριβιέρα. Σίγουρα δεν είναι τόσο διάσημο όσο αυτό της Βενετίας, όμως συγκεντρώνει κάθε χρόνο μεγάλο αριθμό επισκεπτών. Εδώ κυριαρχεί το κέφι, τα χρώματα και τα λουλουδία, όλα, ιδιαίτερα στοιχεία του Γαλλικού καρναβαλιού. Οι ντόπιοι λένε πως χάρη στα βουνά που δημιουργούν μια προστατευτική ασπίδα από το

κρύο του Βορρά, αλλά και στο εξαιρετικά ήπιο κλίμα της περιοχής, η Κυανή Ακτή είναι ένας παράδεισος για τους λάτρεις των φυτών και των λουλουδιών.

Οι παρελάσεις του καρναβαλιού διοργανώνονται από το 1876. Ο φημισμένος λουλουδοπόλεμος (με "πυρομαχικά"... γαρούφαλλα και μπιγκόνιες) είναι μια από τις πιο φαντασμαγορικές εκδηλώσεις. Στην περίφημη Λεωφόρο των Αγγέλων, με φόντο το γαλάζιο της θάλασσας, παρελαύνουν άρματα λουλουδιών προσφέροντας ένα θέαμα μοναδικής ομορφιάς. Ξεχωριστή νότα δίνουν οι αντιπροσωπείες από όλα τα καρναβάλια του κόσμου, που είναι κάθε χρόνο επίσημοι καλεσμένοι το δημάρχου της Νίκαιας. Ο Βασιλιάς Καρνάβαλος πρωταγωνιστεί παντού, αυτός οδηγεί τις παρελάσεις και τους χορούς. Εκτός από τη "Μάχη των Λουλουδιών" γίνονται παρελάσεις μεταμφιεσμένων, αλλά και νυχτερινές, στους ολόφωτους, στολισμένους δρόμους. Ο χορός των μεταμφιεσμένων την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς δίνει έναν πρόσθετο κοσμικό αέρα στην ούτως ή άλλως κοσμική ατμόσφαιρα της πόλης. Οι γιορτές κλείνουν πάντα με το κάψιμο του Καρνάβαλου, μια φαντασμαγορική τελετή με χιλιάδες πυροτεχνήματα που στέλνουν πολύχρωμες λάμπες σε ουρανό και θάλασσα. Αποκορύφωμα των εορτασμών είναι η λεγόμενη «Αμαρτωλή Τρίτη» (Mardi Gras), η τελευταία Τρίτη πριν από τη νηστεία της Σαρακοστής, όπου όλοι τρώνε κρέας!

Αποκριές στη Γερμανία - Karneval

Η εβδομάδα του καρναβαλιού:

Τα σχολεία κλείνουν. Όποιος δουλεύει αυτή τη βδομάδα είναι μάλλον άτυχος!

Πέμπτη: Χιλιάδες Γερμανίδες ξεχύνονται στους δρόμους με σκοπό να κόψουν τις γραβάτες των αντρών. Η παράδοση αυτή συμβολίζει το δικαίωμα των γυναικών να διατάζουν για λίγο τους άντρες.

Σάββατο: Εκδηλώσεις με παραδοσιακά τραγούδια και χορούς.

Κυριακή: Παρέλαση παιδικού καρναβαλιού. Τα σχολεία προετοιμάζονται σχεδόν ένα χρόνο για την ημέρα αυτή. Κάθε σχολείο εκπροσωπείται στην παρέλαση με ένα ξεχωριστό θέμα.

Καθαρά Δευτέρα: Οι κάτοικοι των πόλεων μεταμφιεσμένοι ξεχύνονται στους δρόμους για να παρακολουθήσουν την παρέλαση των αρμάτων. Κάθε άρμα έχει ένα θέμα από την πολιτική και την καθημερινότητα.

Τετάρτη: Το καρναβάλι τελειώνει αυτή την ημέρα (Τετάρτη των Τεφρών) με το κάψιμο του βασιλιά καρνάβαλου. Οι Γερμανοί την ημέρα αυτή τρώνε συνήθως ψάρι μιας και αρχίζει η νηστεία για το Πάσχα.

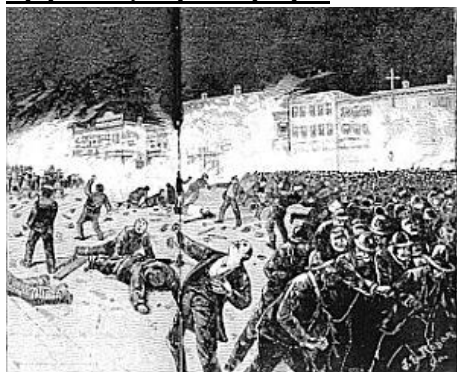
Το καρναβάλι της Κολωνίας είναι ένα από τα δημοφιλέστερα και πιο παράξενα καρναβάλια της Ευρώπης. Κάθε χρόνο στις 11/11, στις 11:11 ξεκινά πρώιμα η καρναβαλική περίοδος στην Κολονία, όπου κάτοικοι και τουρίστες, ξεχύνονται στους δρόμους και κατακλύζουν τις πλατείες. Τα καλύτερα έπονται στη μεγάλη παρέλαση της Καθαρής Δευτέρας, όταν το μασκαρεμένο πλήθος κραυγάζει *Alaaf* και *Strubjer* απαιτώντας γλυκά και λουλούδια. Πολύχρωμες παρελάσεις, ξέφρενα πάρτι, μουσικές και δρώμενα από τη μια άκρη της πόλης στην άλλη υπόσχονται να σας βάλουν σε κλίμα... καρναβαλικό.

ΕΘΙΜΑ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Εισαγωγή

Η Πρωτομαγιά είναι γιορτή με διπλό νόημα. Κατ' αρχάς θεωρείται ως η γιορτή της άνοιξης, μια γιορτή που οι ρίζες της ανάγονται σε προχριστιανικές αγροτικές λατρευτικές τελετές. Οι άνθρωποι παραδοσιακά τη γιορτάζουν με περιφορά δέντρων και στεφάνων, με χορούς γύρω από δέντρα και με φεστιβάλ λουλουδιών. Παλιά οι γιορτές αυτές συμβόλιζαν τη γονιμότητα. Σήμερα όμως έχει χαθεί αυτή η σημασία και τα έθιμα επιβιώνουν ως λαϊκές γιορτές. Κατά δεύτερο λόγο, η Πρωτομαγιά είναι η ημέρα που παγκόσμια γιορτάζονται οι εργατικές κατακτήσεις και γι' αυτό ονομάζεται Εργατική Πρωτομαγιά. Σε αυτήν την εργασία θα παρουσιάσουμε την ημέρα και με τα δυο της νοήματα.

Εργατική Πρωτομαγιά

Εκτός από γιορτή της άνοιξης, η πρωτομαγιά είναι η ημέρα που γιορτάζει το παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Η Εργατική Πρωτομαγιά έχει τις ρίζες της στο Σικάγο της Αμερικής, όπου το 1886 κατά τη διάρκεια μιας συγκέντρωσης για την καθιέρωση του οκτάωρου, έγιναν επεισόδια στα οποία σκοτώθηκαν 12 άτομα. Την εποχή εκείνη η εργατική τάξη ζούσε και εργαζόταν σε συνθήκες απόλυτης εξαθλίωσης. Το ωράριο

ήταν μέχρι και 16 ώρες την ημέρα, ενώ τα εργατικά ατυχήματα - συχνά θανατηφόρα - ήταν σε ημερήσια διάταξη. Το αμερικανικό εργατικό κίνημα με τις απεργίες και τους αγώνες του πέτυχε το 1892 την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων που κατοχύρωναν το οκτάωρο. Από τότε η πρωτομαγιά καθιερώθηκε ως παγκόσμια ημέρα του εργατικού κινήματος.

Πρωτομαγιά στην Αγγλία - May Day

Στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Αμερική το πιο συνηθισμένο έθιμο της Πρωτομαγιάς είναι να αφήνεις κρυφά ένα καλάθι με λουλούδια ή δωράκια στα σκαλιά ή στην πόρτα των φίλων ή των γειτόνων σου. Πολλά παιδιά αποθέτουν τα καλάθια τους στο κατώφλι του φίλου τους, χτυπάν το κουδούνι και τρέχουν να κρυφτούν. Αν τους δει ο φίλος τους, του χρωστάν ένα φιλή! Στην Αγγλία άλλα έθιμα είναι να διοργανώνουν

γιορτές με ανακήρυξη της Βασίλισσας του Μάη (May Queen), να χορεύουν γύρω από γαϊτανάκι (Maypole) καθώς και τον παραδοσιακό χορό Μόρις (Morris dancing). Ο χορός αυτός υποτίθεται ότι προέρχεται από τους 'μαύρους' της Β. Αφρικής και οι άνθρωποι βάφουν τα πρόσωπά τους μαύρα. Οι χορευτές φοράνε ειδικά κουστούμια: ή ντύνονται με άσπρα και φοράνε πολύχρωμες ζώνες στο στήθος τους ή ντύνονται με κουρέλια.

Το γαϊτανάκι, που είναι γνωστό και από τα ελληνικά έθιμα, χρονολογείται από πολύ παλιά. Κάποτε οι άνθρωποι έκοβαν κορμούς δέντρων και τους έμπηγαν στο χώμα στο κέντρο του χωριού για να συμβολίσουν τον ερχομό της άνοιξης. Το τελικό αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό, μιας και μπορείς να φτιάξεις περίπλοκα σχέδια με τις πολύχρωμες κορδέλες.

Πρωτομαγιά στη Γαλλία - Le muguet du 1er mai

Η παράδοση να προσφέρουν οι Γάλλοι το λουλούδι Muguet την 1η Μαΐου ανέρχεται από το 1561. Ο βασιλιάς Κάρολος ο 9^{ος} στον οποίο είχε προσφερθεί αυτό το λουλούδι ως σύμβολο ευημερίας, αποφάσισε να το προσφέρει στις κυρίες του περιβάλλοντός του κάθε χρονιά την ίδια ημερομηνία. Έπειτα καθιερώθηκε ο χορός του Muguet όπου οι παρευρισκόμενοι έχουν ένα Muguet στο πέτο. Άλλη παράδοση που ισχύει από το 1936 είναι ότι ο καθένας μπορεί να πουλήσει Muguet την 1η Μαΐου χωρίς άδεια. Ο εορτασμός της εργατικής Πρωτομαγιάς θεσπίστηκε στη Γαλλία το 1941 από την κυβέρνηση του Βισού και επικυρώθηκε το 1947 ως επίσημη αργία.

Πρωτομαγιά στη Γερμανία - Erster Mai

Στη Γερμανία και τις σκανδιναβικές χώρες, η νύχτα της 30ης Απριλίου προς την 1η Μαΐου είναι γνωστή ως Βαλπουργία Νύχτα και οι εορτασμοί που λαμβάνουν χώρα είναι προς τιμήν της Αγίας Βαλπούργας των Σαξώνων, που αγιοποιήθηκε την πρωτομαγιά. Ωστόσο κι εκεί συνηθίζουν να τιμούν την άνοιξη με υπαίθριες εορταστικές φωτιές και το μάζεμα άνθων την αυγή, για το στολισμό των σπιτιών τους. Σε μερικά χωριά της Γερμανίας τοποθετούν ένα κλαδί στολισμένο με ταινίες στην κεντρική πλατεία και γύρω του στήνονται ξέφρενοι χοροί. Στη συνέχεια εκλέγουν το πιο όμορφο κορίτσι του χωριού, την ονομάζουν Βασίλισσα του Μαΐου και της φοράνε κάτασπρο φόρεμα και στεφάνι από λουλούδια στο κεφάλι. Ένα ιδανικό σύμβολο της σφριγηλότητας, της γονιμότητας και της νεότητας της ανοιξιάτικης γης.

ΕΘΙΜΑ ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑΣ

Εισαγωγή

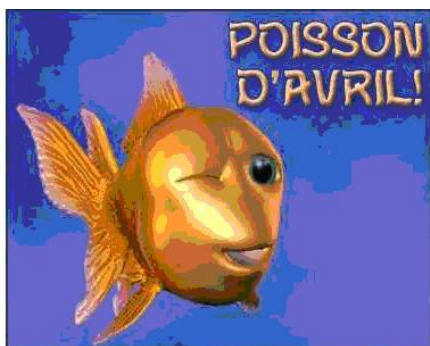
Μια απ' τις πιο εύθυμες μέρες του χρόνου. Όσο κι αν νομίζουμε ότι είναι σύγχρονο έθιμο να ψευδόμεστε ασύστολα την 1^η Απριλίου, στην πραγματικότητα οι ρίζες του εθίμου βρίσκονται στην αρχαιότητα! Οι αρχαίοι Ρωμαίοι για παράδειγμα είχαν μια αντίστοιχη γιορτή, που την ονόμαζαν Hilaria, στις 25 Μαρτίου, οι Ινδοί είχαν την Holi και οι Εβραίοι το Purim. Όλες αυτές οι γιορτές ήταν γύρω στις αρχές του Απριλίου. Φαίνεται ότι οι άνθρωποι έχουν την ανάγκη μιας «ελαφριάς» γιορτής αυτήν την εποχή, ίσως επειδή αυτή η περίοδος του χρόνου συμβολίζει το τέλος του χειμώνα και την αρχή της άνοιξης. Την πρωταπριλιά τη γιορτάζουμε σ' όλο τον δυτικό κόσμο. Πέρα από τα ψέματα υπάρχουν και άλλα πράγματα που μπορείς να κάνεις για να την γιορτάσεις, όπως π.χ. φάρσες. Μπορείς ας πούμε να στείλεις κάποιον «αφελή» σε θελήματα, λόγου χάρη να ψάχνει για πράγματα ή πρόσωπα που δεν υπάρχουν. Τέλος έχουμε και τα επίσημα πρωταπριλιάτικα ψέματα που ανακοινώνονται από εφημερίδες, τα ΜΜΕ κτλ.

Πρωταπριλιά στην Αγγλία- April Fool's Day

Στο Ηνωμένο Βασίλειο ιστορικά έχουν σημειωθεί τα πιο τερατώδη επίσημα ψέματα. Σε πολλά από αυτά πρωταγωνιστεί το -κατά τα άλλα- αξιοσέβαστο κανάλι BBC! Το 1957, το BBC ανακοίνωσε ότι Ελβετοί αγρότες κατάφεραν να καλλιεργήσουν μακαρόνια. Για του λόγου το αληθές μάλιστα έδειξαν και εικόνες με αγρότισσες να μαζεύουν μακαρόνια από τα μακαρονόδεντρα! Σχεδόν 50 χρόνια αργότερα, το 2008, το ίδιο κανάλι πρόβαλε βίντεο που έδειχνε ιπτάμενους πιγκουίνους! Ο παρουσιαστής εξήγησε το φαινόμενο λέγοντας ότι επειδή δεν αντέχουν πλέον το πολικό ψύχος, οι πιγκουΐνοι αποφάσισαν να περάσουν τον χειμώνα τους στα τροπικά δάση της Νότιας Αμερικής!

Πρωταπριλιά στη Γαλλία - Poisson d'Avril

Σύμφωνα με την επικρατέστερη θεωρία, το έθιμο της πρωταπριλιάς ξεκίνησε από τη Γαλλία το 1564, όταν ο βασιλιάς Κάρολος ο 9ος διέταξε να μεταφερθεί η μέρα της Πρωτοχρονιάς από την 1η Απριλίου στην 1η Ιανουαρίου. Μέχρι τότε, η αλλαγή του χρόνου ξεκινούσε την 25η Μαρτίου, λίγο μετά την εαρινή ισημερία, και όταν κορυφωνόταν το δήμερο των εορταστικών εκδηλώσεων, δηλαδή την 1η Απριλίου, γινόταν η μετάβαση στο νέο έτος. Με την υιοθέτηση λοιπόν του Γρηγοριανού ημερολογίου - το οποίο ο Πάπας Γρηγόριος ο 13ος λίγο αργότερα, το 1582, διέταξε με παπική βούλα να αντικαταστήσει το Ιουλιανό - η έναρξη του έτους μεταφέρθηκε στην 1η Ιανουαρίου.

Ωστόσο, είτε επειδή τα νέα άργησαν να φτάσουν σε όλα τα μέρη της Γαλλίας, είτε επειδή ορισμένοι δύστροποι αρνήθηκαν να συμμορφωθούν με τις προταγές του βασιλιά, η 1η Απριλίου εξακολούθησε να αποτελεί γι' αυτούς την ημέρα αλλαγής του έτους. Το αποτέλεσμα ήταν οι άλλοι να τους κοροϊδεύουν, αποκαλώντας τους "ψάρια του Απρίλη", επειδή αυτή την εποχή του χρόνου γίνεται η μετάβαση από τον ζωδιακό κύκλο των Ιχθύων. Τους έστελναν λοιπόν

ψεύτικα δώρα, προσκλήσεις σε ανύπαρκτες γιορτές, κλπ.

Από τη Γαλλία το έθιμο ταξίδεψε στην Αγγλία τον 18ο αιώνα και από κει στην Αμερική και τον υπόλοιπο κόσμο. Στη Σκωτία, το έθιμο διαρκεί δύο ημέρες, από τις οποίες η δεύτερη - η "μέρα της ουράς" - είναι αφιερωμένη σε φάρσες που σχετίζονται με το πίσω μέρος του σώματός μας. Έτσι, για παράδειγμα, κολλούν σημειώματα στα οπίσθια κάποιου, με την ένδειξη "Κλώτσα με", κλπ. Στο Μεξικό, η "Ημέρα των Αθών", όπως ονομάζεται - κάτι αντίστοιχο του εθίμου της πρωταπριλιάς - γιορτάζεται την 28η Δεκεμβρίου. Η αποφράδα αυτή μέρα είχε καθιερωθεί ως μνημόσυνο για τη σφαγή των μικρών παιδιών από τον βασιλιά Ηρώδη. Ωστόσο, με το πέρασμα των χρόνων, η επέτειος απέκτησε έναν πιο ανάλαφρο χαρακτήρα, με αθώες φάρσες και ψέματα.

Πρωταπριλιά στη Γερμανία - Erster April

Εφεύρεση για ιπτάμενους ανθρώπους. Την Πρωταπριλιά του 1934 η γερμανική εφημερίδα «Berliner Illustrierte Zeitung» δημοσίευσε ρεπορτάζ για μια θαυματουργή νέα εφεύρεση η οποία έδινε τη δυνατότητα στον άνθρωπο να πετάξει χρησιμοποιώντας μόνο τη δύναμη των πνευμόνων του. Το μόνο που θα έπρεπε να κάνει όποιος ήθελε να πετάξει ήταν να φυσήξει σε ένα τοποθετημένο στο στήθος του κουτί και

να ενεργοποιήσει τον μηχανισμό που θα του επέτρεπε να σηκωθεί στον αέρα. Το σετ συμπληρωνόταν από ένα ζευγάρι πέδιλα του σκι τα οποία υποτίθεται ότι χρησίμευαν για ασφαλή προσγείωση. Το ρεπορτάζ συνοδευόταν από σχετική φωτογραφία που έκανε τον γύρο του κόσμου μέσω των διεθνών πρακτορείων.

ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Εισαγωγή

Ο άνθρωπος από παλιά έχει συνδέσει τη φωτιά με τα έθιμά του. Από τις φωτιές που ανάβουν στη Ρωσία τα Χριστούγεννα και τις συνδυάζουν με κατανάλωση κρέπας μέχρι τους Αναστενάρηδες του Λαγκαδά, μια σειρά από έθιμα στηρίζονται στη φωτιά καθώς και στο πέρασμα πάνω από αυτήν.

Έθιμο της φωτιάς στην Αγγλία - Guy Fawkes Night

Στο Ηνωμένο Βασίλειο στις 5 Νοεμβρίου γιορτάζουν τη Νύχτα του Guy Fawkes. Είναι η επέτειος του Gunpowder Plot, της συνωμοσίας δηλαδή του 1605, όταν μια ομάδα καθολικών με επικεφαλής τον Fawkes προσπάθησε να ανατινάξει με μπαρούτι τη Βουλή και να σκοτώσει το βασιλιά της Αγγλίας ως κίνηση διαμαρτυρίας για τους διωγμούς εναντίων των Καθολικών. Το σχέδιο όμως διέρρευσε και ο Guy Fawkes φυλακίστηκε και εκτελέστηκε. Στις

μέρες μας οι οικογένειες συγκεντρώνονται σε ανοιχτούς δημόσιους χώρους για να γιορτάσουν την ήττα του Guy Fawkes με μεγάλες φωτιές και με πυροτεχνήματα. Σύμφωνα με το έθιμο, τα παιδιά φτιάχνουν κούκλες του Fawkes από παλιά ρούχα και τις περιφέρουν στους δρόμους μαζεύοντας λεφτά. Στο τέλος της γιορτής πετούν τις κούκλες στη φωτιά και τις καίνε. Το 2006 γυρίστηκε μια ταινία με τίτλο "V for Vendetta" που έχει επιρροές από την ιστορία του Fawkes. Στην ταινία η Βρετανία υποτίθεται ότι είναι φασιστικό κράτος και ένας μασκοφόρος, γνωστός ως "V", ξεσηκώνει τους πολίτες ενάντια στην τυραννία και την καταπίεση.

Έθιμο της φωτιάς στη Γαλλία - Feu De la Saint Clair

Το έθιμο της φωτιάς της Saint Clair γιορτάζεται στην πόλη Haye de Doutot στην Νορμανδία στις 16 Ιουλίου. Η προέλευση της παραμένει ένα μεγάλο μυστήριο αλλά εκτιμάται το 1494 με την δημιουργία της αδελφότητας της φιλανθρωπίας. Όλη η σκηνή διαδραματίζεται μπροστά από 2 αιωνόβια κωνοφόρα δέντρα των οποίων ο κούφιος κορμός στεγάζει ένα εκκλησάκι. Το γεγονός αυτό προσελκύει πολλούς

επισκέπτες κάθε χρόνο. Η ημέρα ξεκινάει στις 6 το πρωί όταν οι αδελφοί μοναχοί στοιβάζουν χωρίς καρφιά και χωρίς βίδες τα 5 κυβικά μέτρα κορμών από λεύκες. Γύρω στο μεσημέρι πρέπει να υψωθεί ένας σταυρός καλυμμένος με λουλούδια και να στερεωθεί ψηλά σε κορμό ύψους 15 μέτρων. Έπειτα 2 οπλισμένοι άνδρες φυλάνε τον κορμό. Στις 11 το βράδυ ευλογείται και ανάβεται η φωτιά. Όποιος παρακολουθεί την τελετή παίρνει στο τέλος ένα κομμάτι καμένο ξύλο για να προστατεύσει το σπίτι από τον κεραυνό και την πυρκαγιά.

Η γιορτή του Άη Γιάννη του Βαπτιστή στη Γαλλία- Feu de la Saint Jean

Στις 24 Ιουνίου γιορτάζεται στη Γαλλία, όπως και στην Ελλάδα η γιορτή του Άη Γιάννη του Βαπτιστή. Στη Γαλλία ήταν ο ίδιος ο Βασιλιάς που άναβε την πρώτη φωτιά του Άη Γιάννη. Η γιορτή έχει χάσει την σημαντικότητά της μετά τον 2^ο παγκόσμιο πόλεμο ωστόσο η παράδοση συνεχίζεται. Κάθε περιοχή έχει τα δικά της έθιμα. Αυτός που άναβε την φωτιά ήταν ή ο ιερέας ή ο δήμαρχος ή ο πιο ηλικιωμένος του

χωριού. Έπειτα οι χωρικοί χόρευαν γύρω από την φωτιά. Το να χορεύεις γύρω από την φωτιά έχει μία σημασία μαγική και διαφορετική από περιοχή σε περιοχή. Στην Oise οι μαμάδες γυρνούσαν 3 φορές γύρω από τη φωτιά με το νεογέννητο στα χέρια τους για να τους φέρει τύχη. Στην Bresse 14 φορές για να σιγουρευτούν ότι δεν ξαναπονέσουν τα νεφρά αυτών που χόρευαν. Στην Creuse χόρευαν 3 φορές για να βρουν σύζυγο. Κυρίως τα νεαρά κορίτσια χόρευαν με ιδιαίτερο ζήλο γιατί ήξεραν ότι θα βρουν σύζυγο μέσα στην χρονιά. Επίσης στην Creuse και στο Poitou έριχναν πέτρες τις οποίες αργότερα τις έριχναν στα χωράφια για να είναι καλή η σοδειά. Στην Charentes έβαζαν παιδιά να ισορροπήσουν πάνω από την φωτιά με την πίστη ότι το παιδί θα μεγαλώσει γρήγορα. Στην Girande αυτός που ήθελε να έχει χρήματα όλο τον χρόνο έριχνε ένα νόμισμα μέσα στην φωτιά και έπρεπε να το ξαναβρεί όταν θα έσβηναν οι στάχτες και να τα φυλάξει προσεκτικά. Στην Bretagne, όπου οι νεκροί είναι πάντα πιο πολύ παρόντες από ότι αλλού τοποθετούσαν θέσεις γύρω από την φωτιά για να καθίσουν οι σκιές των νεκρών, να ακούσουν τα τραγούδια και να θαυμάσουν τους χορούς. Το πήδημα πάνω από τις φωτιές είναι μία τελετουργία πολύ συχνή. Όποιος πηδούσε πάνω από τις φωτιές θα παντρευόταν εκείνη την χρονιά ή πίστευαν ότι έφερνε καλοτυχία ή ότι δεν θα πονούσαν τα κόκαλα του και δεν θα είχε ρευματισμούς. Ακόμη και κοπάδια έβαζαν για να περάσουν πάνω από τις φωτιές που σχεδόν είχαν σβήσει επειδή ο καπνός ή οι στάχτες θα τους προστάτευαν από επιδημίες. Στο τέλος μάζευαν ένα μισοκαρβουνιασμένο ξύλο για να τους προστατεύσει από κεραυνό ή πυρκαγιά και η στάχτη χρησιμοποιούνταν για ιατρικούς λόγους. Μάλιστα κρατούσαν το ξύλο στο χέρι μια και λεγόταν ότι η φωτιά του Άη Γιάννη δεν μπορεί να σε κάψει.

Έθιμο της φωτιάς στη Γερμανία

Στη Γερμανία, η παράδοση είναι να ανάβουν πασχαλινές φωτιές από χρησιμοποιημένα χριστουγεννιάτικα δέντρα. Η φωτιά θεωρείται ως ένα σύμβολο νίκης των όμορφων ηλιόλουστων ημερών της άνοιξης επάνω στις κρύες χειμωνιάτικες ημέρες.

ΕΘΙΜΑ ΓΑΜΟΥ

Εισαγωγή

Ο γάμος αποτελεί ένα πανανθρώπινο και πανάρχαιο έθιμο. Σε όλες τις εποχές, σε όλες τις κοινωνίες οι άνθρωποι έχουν ένα τελετουργικό που συμβολίζει την ένωση του ζευγαριού. Στο γάμο υπάρχουν συνήθειες που χρονολογούνται από πολύ παλιά. Το ρύζι για παράδειγμα που πετάνε σήμερα στους νεόνυμφους είναι παμπάλαιο έθιμο. Σε ορισμένες αρχαίες φυλές πιστευόταν ότι όταν δυο άνθρωποι έτρωγαν ρύζι από ένα κοινό σκεύος, ενώνονταν ισόβια με τα δεσμά του γάμου. Η επιλογή του ρυζιού ως γαμήλιου συμβόλου δεν είναι βέβαια τυχαία: το ρύζι ήταν το βασικό προϊόν που καλλιεργούσαν οι φυλές αυτές. Σε άλλες κοινωνίες οι άνθρωποι πετούσαν ρύζι για να προστατευτεί το ζευγάρι απ' τα κακά πνεύματα. Υποτίθεται ότι το ρύζι αυτό το έτρωγαν τα κακά πνεύματα που εμφανίζονται στους γάμους κι έτσι δεν έκαναν κακό στους νιόπαντρους. Το ρύζι επίσης συμβολίζει τη γονιμότητα και είναι ένας τρόπος να ευχηθείς στους νεόνυμφους να έχουν πολλούς απογόνους.

Γάμος στην Αγγλία - Wedding

Στο Ηνωμένο Βασίλειο υπάρχουν πολλές παραδόσεις αλλά και προκαταλήψεις που συνδέονται με το γάμο και οι περισσότερες χρονολογούνται από πολύ παλιά. Για παράδειγμα, η νύφη την ημέρα του γάμου φοράει '*Something old, something new, something borrowed and something blue*', ή "κάτι παλιό, κάτι καινούργιο, κάτι δανεισμένο και κάτι γαλάζιο".

Το πέπλο προέρχεται από τους Ρωμαίους οι οποίοι πίστευαν ότι προστάτευε τη νύφη από τα κακά πνεύματα. Αλλά και η τούρτα προέρχεται από τους Ρωμαίους μόνο που τότε δεν είχε βέβαια

τη σημερινή μορφή. Η τριώροφη τούρτα της σημερινής εποχής πιστεύεται ότι αποτελεί αντιγραφή της κωνικής στέγης της εκκλησίας Saint Bride's στο Λονδίνο. Παλιά το έθιμο ήταν αντί για ρύζι να θρυμματίζουν ένα κέικ και να πετάνε τα ψίχουλα στο κεφάλι της νύφης. Άλλο έθιμο ήταν να βάζουν ένα δαχτυλίδι στη γαμήλια τούρτα. Όποιος το έβρισκε θα ήταν τυχερός όλη την υπόλοιπη χρονιά. Αν κάποιος ανύπαντρος βάλει ένα κομμάτι τούρτα κάτω από το μαξιλάρι του θα έχει περισσότερες πιθανότητες να παντρευτεί, τα δε ελεύθερα κορίτσια θα ονειρευτούν το μελλοντικό τους σύζυγο!

Και μιας και συζητάμε για το γάμο, ένα έθιμο που τα τελευταία χρόνια κερδίζει έδαφος ιδιαίτερα στην Αμερική, είναι το ονομαζόμενο *Vow Renewal*, δηλ. 'ανανέωση των γαμήλιων όρκων'. Ζευγάρια που είναι παντρεμένα για χρόνια επιλέγουν σε μια απλή τελετή, με ή χωρίς την παρουσία κόσμου, να διαβάσουν ένα κειμενάκι στο οποίο δηλώνουν την πίστη και αφοσίωσή τους ο ένας στον άλλο. Για πολλούς είναι το αντίδοτο στο διαζύγιο!

Γάμος στη Γαλλία - Mariage

Στη Γαλλία συνηθίζεται οι καλεσμένοι να φέρνουν τα λουλούδια που θα διακοσμήσουν την τελετή. Κατά την τέλεση του γάμου, οι μελλόνυμφοι πίνουν από ένα ασημένιο ποτήρι, το οποίο συνήθως ανήκει στην οικογένεια και περνάει από γενιά σε γενιά. Αυτό που επίσης διαφέρει σε ένα παραδοσιακό γαλλικό γάμο, είναι η γαμήλια τούρτα που έχει το σχήμα μεγάλου κώνου, γεμισμένου με καραμέλα και κρέμα.

Γάμος στη Γερμανία - Hochzeit

Την παραμονή του γάμου σπάνε πήλινα και πορσελάνες, για να διώξουν τα κακά πνεύματα. Σε κάποιες περιοχές της Γερμανίας κάνουν φάρσες στο ζευγάρι. Κρύβουν ή μετακινούν αντικείμενα μέσα στο σπίτι, π.χ. ένα ξυπνητήρι, το οποίο είναι ρυθμισμένο να χτυπήσει μέσα στη νύχτα.

Για ευημερία η νύφη τοποθετεί ένα κέρμα στο παπούτσι της, το οποίο οφείλει να έχει πληρώσει με νομίσματα των 1, 2 ή 5 λεπτών. Συμβολισμός λιτότητας και οικονομίας. Μετά τη στέψη φίλοι απαγάγουν τη νύφη οδηγώντας την σε διάφορα μαγαζιά-στέκια της περιοχής. Ο γαμπρός προσπαθεί να βρει τα χνάρια της. Έθιμο με ρίζες στον μεσαίωνα.

ΕΘΙΜΑ ΒΑΦΤΙΣΗΣ

Εισαγωγή

Οι περισσότεροι από εμάς είμαστε εξοικειωμένοι με το Θρησκευτικό μυστήριο της βάφτισης. Ωστόσο στον κόσμο υπάρχουν δύο τρόποι ονοματοδοσίας: ο ένας είναι στην εκκλησία, με τη βάφτιση, και ο άλλος είναι με μια τυπική διαδικασία στο ληξιαρχείο, κάτι αντίστοιχο δηλαδή με τον πολιτικό γάμο. Βέβαια τα έθιμα που υπάρχουν συνδέονται περισσότερο με την πρώτη επιλογή και γι' αυτό θα σταθούμε περισσότερο σ' αυτήν. Στην Ελλάδα η βάφτιση συνήθως γίνεται στη βρεφική ηλικία. Σε άλλες χώρες όμως υπάρχει διαφοροποίηση σχετικά με το πότε πρέπει κάποιος να βαπτιστεί. Γι' αυτό έχει προκύψει ο όρος *paedobaptism*, που προέρχεται από το ελληνικό 'παις' - παιδί και σημαίνει τη βάφτιση των βρεφών. Αυτή η πράξη διαφοροποιείται από το 'believer baptism' ή 'credobaptism' (*credo* στα λατινικά σημαίνει 'πιστεύω') κι αναφέρεται στη βάφτιση κυρίως ενηλίκων που ομολογούν την πίστη τους στο Χριστό και γι' αυτό το λόγο αποκλείονται τα παιδιά μικρής ηλικίας. Υπάρχουν χριστιανικά δόγματα που απορρίπτουν το έθιμο της βρεφικής βάφτισης, ενώ άλλα δόγματα αναγνωρίζουν τη βρεφική βάφτιση αλλά θεωρούν απαραίτητο όταν το παιδί μεγαλώσει να ομολογήσει την πίστη του στον Χριστό σε ειδική τελετή.

Βάφτιση στην Αγγλία - Baptism

Στα αγγλικά η βάφτιση των βρεφών λέγεται και *christening*. Είναι φανερό ότι προέρχεται από τη λέξη *Christ* και σημαίνει 'φέρνω στο Χριστό'. Ο όρος χρησιμοποιείται περισσότερο για βρέφη παρά για ενήλικες. Τα έθιμα στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν διαφέρουν και πολύ από τα δικά μας. Συχνά στη βάφτιση ντύνουν το μωρό με μια φορεσιά που μοιάζει σαν μακριά ρόμπα, η οποία

έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές από την οικογένεια σε γενιές και γενιές βρεφών. Επίσης, τη λαμπάδα της βάφτισης η οικογένεια την κρατάει με προσοχή στο σπίτι και στην επέτειο της βάφτισης πολλοί την ανάβουν για λίγα λεπτά. Η ίδια λαμπάδα θα ξαναχρησιμοποιηθεί πολλές φορές σε άλλες Θρησκευτικές τελετές όπως π.χ. στην πρώτη μετάληψη (*first Communion*) του προσώπου, στο γάμο του αλλά και σε δυσάρεστες στιγμές όπως σε αρρώστια. Και στο *paedobaptism* και στο *credobaptism* υπάρχουν 4 τρόποι βάφτισης: α) με ράντισμα στο κεφάλι, β) με πλύσιμο του κεφαλιού, γ) με βύθιση είτε ολόκληρου του σώματος ή τμήματός του και δ) με κατάδυση ολόκληρου του σώματος.

Βάπτισμα στη Γαλλία - Baptême

Στην Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία το βάπτισμα αποτελεί ένα από τα 7 μυστήρια και ακολουθείται η πρακτική του νηπιοβαπτισμού. Σε αντίθεση όμως με την Ορθόδοξη Εκκλησία δεν τελείται ταυτόχρονα με τη βάπτισμα και το μυστήριο του χρίσματος (Confirmation) αλλά αρκετά χρόνια αργότερα (συνήθως σε ηλικία 7-14 ετών). Στο μεσοδιάστημα τα παιδιά πηγαίνουν στην Εκκλησία δεν λαμβάνουν όμως συνήθως μέρος στην Θεία Ευχαριστία. Ενώ το βάπτισμα γίνεται από ιερέα σε νηπιακή ηλικία, το χρίσμα δίδεται από επίσκοπο σε ηλικία όπου ο πιστός είναι σε θέση να αντιληφθεί τα συμβαίνοντα. Το βάπτισμα δεν τελείται με κατάδυση σε νερό αλλά με επίχυση ύδατος στην κεφαλή του βαπτιζόμενου. Συχνά δεν είναι χωριστή τελετή όπως στην ορθόδοξη εκκλησία αλλά τελείται στο πλαίσιο της Θείας Λειτουργίας.

Βάπτισμα στη Γερμανία - Taufe

Οι νοοί έχουν την ευθύνη αντιπροσωπευτικά για το βρέφος να μαρτυρούν τη χριστιανική πίστη του παιδιού, να του την διδάξουν και υπόσχονται να τον αναθρέψουν σύμφωνα μ' αυτήν. Αργότερα σε μεγαλύτερη ηλικία κατά την τελετή «επιβεβαίωσης» Konfirmation για τους Ευαγγελιστές και Kommunion και Firmung για τους Καθολικούς επιβεβαιώνουν οι ίδιοι την πίστη τους στον Ιησού Χριστό.

ΑΛΛΑ ΕΘΙΜΑ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Γιορτή των Αγίων Πάντων στη Γαλλία - La Toussaint

Την 1η Νοεμβρίου είναι η γιορτή των Αγίων Πάντων. Οι οικογένειες συγκεντρώνονται και επισκέπτονται τα νεκροταφεία για να τιμήσουν τους νεκρούς συγγενείς τους τοποθετώντας χρυσάνθεμα πάνω στους τάφους τους. Ίσως είναι η μοναδική στιγμή που θα δει κάποιος χρυσάνθεμα γιατί αυτό το λουλούδι είναι συνδεδεμένο με το θάνατο. Η επόμενη μέρα είναι η γιορτή των νεκρών.

Έναρξη σχολικής χρονιάς - Schultüte (Γερμανία)

Κάθε παιδί στη Γερμανία παίρνει με την έναρξη του σχολικού έτους ένα χάρτινο χωνί, δώρο από τους γονείς. Αυτό το έθιμο υπάρχει εδώ και 150 χρόνια. Οι γονείς γεμίζουν το χωνί με λιχουδιές (καραμέλες, μαστίχες, σοκολάτες), παιχνίδια και σχολικά είδη. Την πρώτη μέρα του σχολείου τα πρωτάκια κουβαλάνε περήφανα το χωνί τους στο σχολείο.

Η γαλλική γιορτή της κρέπας - La Chandeleur

Η «Chandeleur» ή παλαιότερα, «Chandeleuse»- γιορτάζεται σαράντα ημέρες μετά τα Χριστούγεννα. Την ονομασία της η γιορτή την πήρε από τη λέξη «chandelle», που σημαίνει λαμπάδα, κερι. Στη Ρωμαϊκή εποχή, καθόλη τη διάρκεια της νύχτας, οι πιστοί έβγαιναν στους δρόμους κρατώντας πυρσούς. Εν τω μεταξύ, εμφανίζεται μία νέα παράδοση, αυτή της κρέπας. Η παράδοση αυτή έχει τις αναφορές της σ' έναν παλιό μύθο, σύμφωνα με τον οποίο, εάν την ημέρα της Chandeleur δεν γίνονταν κρέπες, η σοδειά του σιταριού όλης της χρονιάς θα καταστρεφόταν. Εξάλλου, η ετοιμασία της κρέπας ακολουθεί και ένα ακόμη έθιμο, αυτό του χρυσού νομίσματος. Οι άνθρωποι στα χωριά γύριζαν στον αέρα την πρώτη κρέπα με το δεξί τους χέρι, ενώ στο αριστερό κρατούσαν ένα χρυσό νόμισμα. Κατόπιν, τύλιγαν το νόμισμα μέσα στην κρέπα, πριν αυτή περάσει τελετουργικά από όλη την οικογένεια και καταλήξει στο δωμάτιο, σε ντουλάπι του οποίου θα φυλαγόταν μέχρι την επόμενη χρονιά. Κρατούσαν έτσι, ότι απέμεινε από την κρέπα της προηγούμενης χρονιάς, προκειμένου να δώσουν το χρυσό νόμισμα στον πρώτο φτωχό που θα ερχόταν στο σπίτι τους. Αν όλα τα παραπάνω τηρούσαν, η οικογένεια θα είχε σίγουρα χρήματα, για όλη τη χρονιά. Αυτός μάλιστα που θα γύριζε σωστά την κρέπα του στον αέρα και δεν θα του έπεφτε κάτω, θα είχε εξασφαλίσει την ευτυχία, έως την επόμενη γιορτή της Chandeleur.

Παγκόσμια Ημέρα Μουσικής στη Γαλλία

Τι είναι η Γιορτή της Μουσικής; Από το 1982, κάθε 21η Ιουνίου -συμβολική ημερομηνία λόγω του καλοκαιρινού ηλιοστάσιου- με πρωτοβουλία του Γάλλου τότε Υπουργού Πολιτισμού κ. Jack Lang και την οικονομική υποστήριξη του Γαλλικού Υπ. Πολιτισμού και σε συνεργασία με το Δήμο του Παρισιού, γιορτάζεται η Ημέρα της Μουσικής. Είναι πλέον ένας θεσμός που από το 1985 εξαπλώθηκε κι έξω από τη Γαλλία. Η

Αθήνα, 1η Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης το 1985, με πρωτοβουλία της Μελίνας Μερκούρη είναι η πρώτη πόλη εκτός Γαλλίας στην οποία πραγματοποιήθηκε η Γιορτή. Στην «Γιορτή της Μουσικής», ερασιτέχνες και επαγγελματίες μουσικοί, κατακλύζουν δημοτικούς χώρους, πλατείες, δρόμους, πάρκα, αίθουσες κ.α. και παρουσιάζουν στις 21 Ιουνίου αφιλοκερδώς χιλιάδες συναυλίες. Εκδηλώσεις από ΚΛΑΣΣΙΚΗ, JAZZ, HIP-HOP, ROCK μέχρι και την ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ μουσική λαμβάνουν χώρα όλες δωρεάν για το κοινό, καθώς το κόστος των συναυλιών είναι προσφορά των υποστηρικτών της Γιορτής. Από μία απλή γιορτή στο Παρίσι το 1982, έφτασε να είναι σήμερα ένα ευρωπαϊκό κοινωνικό γεγονός που διεξάγεται σε περισσότερες από 22 χώρες. Εκείνη την ημέρα η αστυνομία και το δημοτικό συμβούλιο επιτρέπουν την ηχορύπανση, οι συγκοινωνίες διαμορφώνουν ειδικά δρομολόγια με ημερήσιο εισιτήριο που συνδέουν όλες τις εκδηλώσεις.

Ημέρα του Αγίου Πατρικίου στην Αγγλία - St. Patrick's day

Στις 17 Μαρτίου, σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο καθώς και στην Αμερική και την Αυστραλία γιορτάζεται η ημέρα του Αγίου Πατρικίου (St. Patrick's day). Η ημέρα αυτή αποτελεί γιορτή-ορόσημο για τους Ιρλανδούς, μιας και ο Άγιος Πατρίκιος θεωρείται προστάτης της Ιρλανδίας. Την ημέρα αυτή οι Ιρλανδοί πίνουν μπόλικη μπίρα - που είναι το σήμα κατατεθέν της γιορτής - και τρώνε το παραδοσιακό μοσχάρισιο κρέας με λαχανικά. Όλοι φοράνε πράσινα ρούχα ή στολίζουν τα ρούχα τους με τριφύλλια και πράσινες κορδέλες. Το τριφύλλι και γενικά το πράσινο χρώμα είναι το άλλο σήμα κατατεθέν της γιορτής. Υποτίθεται ότι ο άγιος χρησιμοποίησε το παράδειγμα του τριφυλλιού για να εξηγήσει το νόημα της Αγίας Τριάδας σε ειδωλολάτρες Ιρλανδούς. Η Ιρλανδία

βάφεται πράσινη για τους εορτασμούς, κατά τους οποίους χιλιάδες πολιτών συμμετέχουν σε εκδηλώσεις. Στο Δουβλίνο γίνεται κάθε χρόνο η παγκοσμίως γνωστή παρέλαση, την οποία παρακολουθούν πάνω από μισό εκατομμύριο θεατές. Και στις υπόλοιπες όμως χώρες γιορτάζεται η μέρα αυτή. Μια από τις μεγαλύτερες παρελάσεις γίνεται στην πόλη της Νέας Υόρκης, ενώ στο Σικάγο οι κάτοικοι δίνουν μέχρι και πράσινο χρώμα στον ομώνυμο ποταμό που διασχίζει την πόλη.

Γιορτή της Μπίρας στη Γερμανία - Oktoberfest

Η γιορτή μπίρας πραγματοποιείται στο Μόναχο κάθε χρόνο και διαρκεί δυο εβδομάδες συνήθως την τελευταία εβδομάδα του Σεπτέμβρη και την πρώτη του Οκτώβρη. Είναι το μεγαλύτερο φεστιβάλ μπίρας στον κόσμο και προσελκύει πάνω από πέντε εκατομμύρια τουρίστες από τη Γερμανία και τον υπόλοιπο κόσμο. Το πρώτο φεστιβάλ διοργανώθηκε το 1810 για τον εορτασμό των γάμων του Πρίγκηπα Λουδιβίκου

και της Πριγκήπισσας Θηρεσίας, η οποία έδωσε το όνομά της στην περιοχή που σήμερα φιλοξενεί το φεστιβάλ. Το πρώτο σημαντικό event του φεστιβάλ είναι η παρέλαση των μπουραριών και των ζυθοποιών. Της παρέλασης ηγείται το « το παιδί του Μονάχου», ντυμένο με την παραδοσιακή στολή της πόλης πάνω σε ένα άλογο. Ακολουθεί ο δήμαρχος της πόλης πάνω σε ένα διακοσμημένο άρμα, τα άρματα των μπουραριών, οι μπάντες καθώς και οι υπόλοιποι συμμετέχοντες. Τα 6,5 χιλιόμετρα της παρέλασης την κατατάσσουν σε μια από τις πιο μεγάλες παρελάσεις στον κόσμο.

Γιορτή Θερισμού στη Γερμανία - Erntedankfest

Η γιορτή του Θερισμού είναι από τις πιο παλιές γιορτές που υπάρχουν στη Γερμανία. Εμφανίζεται ήδη από τον 3. αιώνα μ.Χ. και γιορτάζεται την πρώτη Κυριακή του Οκτώβρη. Με τη γιορτή αυτή οι άνθρωποι εκφράζουν την ευγνωμοσύνη τους στο Θεό για τη σοδειά τους. Στολισμένα καλάθια γεμάτα καρπούς μεταφέρονται στην Αγία Τράπεζα. Σε άλλες

περιοχές στήνονται γιορτινά τραπέζια, χορεύουν και καίνε τα σκιάχτρα των χωραφιών.

Ο Άγιος Μαρτίνος και τα φαναράκια στη Γερμανία - Laternenfest

Στις 11 Νοεμβρίου γιορτάζεται στη Γερμανία ο Άγιος Μαρτίνος. Ο Μαρτίνος ήταν ρωμαίος στρατιώτης στην υπηρεσία του καίσαρα. Ένα πολύ κρύο βράδυ με χιόνια συνάντησε έναν ζητιάνο, που κινδύνευε να πεθάνει από το κρύο. Τότε ο Μαρτίνος έβγαλε την κάπα του, πήρε το σπαθί του και την έκοψε στα δύο. Πρόσφερε το ένα κομμάτι στον ζητιάνο για να ζεσταθεί. Το ίδιο βράδυ είδε στον ύπνο του το Χριστό με τη μορφή του ζητιάνου, Μετά από αυτό, έφυγε από το στρατό, βαφτίστηκε Χριστιανός και πήγε στη Γαλλία. Έτσι λοιπόν, στις 11 Νοεμβρίου τα

παιδιά κατασκευάζουν φαναράκια για να λάβουν μέρος στη βραδινή παρέλαση που διοργανώνεται σε διάφορες περιοχές ψάλλοντας τραγούδια για τον Άγιο Μαρτίνο.

Εργάστηκαν για το παραπάνω «**project**», στα πλαίσια των μαθημάτων των ξένων γλωσσών (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά) οι δασκάλες ξένων γλωσσών και οι μαθητές της ΣΤ' τάξης του 6^{ου} Διαπολιτισμικού Δημοτικού Ελευθερίου-Κορδελιού Θεσ/νίκης.

Υπεύθυνες δασκάλες Αγγλικών: Μαλιβίτση Ζωή & Σισμανίδου Χρυσάνθη

Υπεύθυνη δασκάλα Γαλλικών: Τόπη Παναγιώτα

Υπεύθυνες δασκάλες Γερμανικών: Κουσιδου Στυλιανή & Τυριακίδου Σοφία

Διευθυντής: Παπαδόπουλος Στέργιος

Ευρωπαϊκό πρόγραμμα Δια Βίου Μάθησης - Comenius Assistantship (Θέση Βοηθού Comenius - βοηθός δασκάλου ξένης γλώσσας στο σχολείο). Το σχολικό έτος 2010-11 ήταν στο σχολείο μας η Γιούντιθ Μπόμας (Judith Bomas), από τη Γερμανία.

Αγγλικά διδάχτηκαν το 2010-11: 44 μαθητές της ΣΤ' τάξης

Γαλλικά διδάχτηκαν το 2010-11: 13 μαθητές της ΣΤ' τάξης

Γερμανικά διδάχτηκαν το 2010-11: 31 μαθητές της ΣΤ' τάξης

Οι μαθητές του ΣΤ1: Ασλανίδου Ελένη, Γαβριηλίδης Δημήτρης, Γκούρι Ελένη, Ελευθεριάδου Συμέλα, Θεοδωρίδου Κων/να, Καβατζίδης Νίκος, Κοβιτίδης Γιώργος, Κουσιδώνη Βασιλική, Κώτσος Κων/νος, Κωφίδου Δέσποινα, Μαμπεντζίδου Δήμητρα, Μονοπαλίδου Ευγενία, Μπαλάσκα Χρυσούλα, Μπιλίτσκι Φίλιπ, Παπαδόπουλος Γιάννης, Παπαδοπούλου Αναστασία, Πεταλίδης Ιορδάνης, Σίμος Χαράλαμπος, Τζιώρα Δήμητρα, Τοπούζη Μαρία, Τσαπνίδης Γιάννης

Οι μαθητές του ΣΤ2: Αγγελίδου Ναταλία, Γαβριηλίδης Γρηγόριος, Γιαννίδης Βασίλης, Γκούτσε Ειρήνη, Δαγκοπούλου Σοφία, Δημητρίου Μαρία, Καρέλλα Ολυμπία, Καφφές Τηλέμαχος, Κουλεμάνης Κων/νος, Κυριακίδου Μαρία, Μαστρομανώλης Θεόδωρος, Μοσχοπούλου Ιωάννα, Μουρατίδης Γιώργος, Ναζλίδου Ολυμπία, Νέδος Δημήτρης, Παπαδοπούλου Ευγενία, Σαρμαδάκης Θεοδόσης, Σολομωνίδου Αναστασία, Συμεωνίδης Γιάννης, Σφεντερίκος Σπύρος, Τούσκας Γρηγόρης, Τσακίρη Κων/να, Τσερκεζίδου Ευγενία, Χαραλαμπίδου Μαρία

6^ο Διαπολιτισμικό Δημοτικό Σχολείο

Ελευθερίου-Κορδελιού Θεσ/νίκης

Δαβάκη 18 - 563 34 ΕΛ-Κορδελιό

Τηλ-Φαξ: 2310761420

Email: mail@6dim-diap-elfth.thess.sch.gr

Website: http://6dim-diap-elfth.thess.sch.gr

Δημιουργία και γενική επιμέλεια του εντύπου, ο διευθυντής του σχολείου.

Τα κείμενα επιμελήθηκαν οι εκπαιδευτικοί των ξένων γλωσσών.